

ikke turde nægte — da vil det være omtrent den, at Undervisningen for bestandig sættes i Bero. Og dette Spørgsmaal, om Gymnastikundervisningen saaledes skal stilles i Bero maaffee for bestandig, skal ikke afhænge af Regjeringen, men af et enkelt Sogneforstanderskab; hvad dette synes for godt, skal det have Lov til at vedtage; det skal ikke engang i saa Henseende være forpligtet til at raadsføre nogen som helst høiere Myndighed, det skal paa egen Haand kunne afgjøre det (Ja! ja!). Jeg troer, at hvis denne Lov gik igjennem, saa vilde vi inden kort Tid paa Grund af den omtalte Misstemning imod Gymnastikundervisningen opnaae, at den aldeles forsvandt, og det er vistnok ogsaa den ærede Forslagsstillers Hensigt. Rigtignok indrømmede han, saavidt jeg idetmindste forstod ham, at der kunde komme noget Andet og Bedre istedetfor, men da han skulde paavise, ad hvilken Vej dette skulde skee, nægtede han ikke, at Følgen godt kunde blive den, at man, naar der forelaa et Forslag om legemlig Uddannelse, sagde: „Nei, den aandelige er bedre,“ at man hellere vilde bevillge Midler til den aandelige Uddannelse end til den legemlige. Jeg troer derfor, at jeg tør paastaae, at det efter den ærede Forslagsstillers egen Mening vilde have temmelig lange Udsigter med, at vi fik Andet og Bedre istedet. Jeg indrømmer gjerne, at der er noget Galt i de nærværende Forhold, navnlig paa visse Steder, og jeg indrømmer som Følge heraf endvidere, at Forholdene i høi Grad trænge til en Reform; men jeg kan heller ikke troe Andet, end at det nødvendige Materiale maa være samlet til en saadan Reform, idet der er ansat en Gymnastikinspektør, hvorom den ærede sidste Taler yttrede, at han flere Gange havde gjort Reiser omkring i Landet, og da den Paagældende er en saa dygtig Mand, har han vist ikke gjort disse Reiser uden at medbringe nogle Frugter af dem, hvorved han maa være bleven yderligere bestyrket i sine Tanker om en Reform. Jeg mener altsaa, at de nærværende Forhold trænge til en Reform, og at der er Trang til at faae andre og bedre Gymnastiklærere og bedre Gymnastik; thi ligesom man paa den ene Side nu stiller for store Fordringer til Skolelærerne, idet de, foruden

at være Lærere i andre Ting, tillige skulle være Gymnastiklærere, saaledes stiller man paa den anden Side for smaa Fordringer til Eleverne. Jeg indrømmer altsaa, at Forholdene, saaledes som de ere, trænge til en Reform; men lad os da anbrage paa en saadan Reform, lad os henlede Regjeringens Opmærksomhed paa, at de gymnastiske Døvelser, saaledes som de for Tiden ere, trænge til Reform, og lad os bede Regjeringen om at reformere dem, men lad os ikke tænke paa at aflasse dem aldeles. Jeg kan ikke troe, at denne Regjering, eller nogen Regjering, kan være saa forblindet, at den ikke seer den store Betydning, som den legemlige Uddannelse har for Mennesket, at den ikke seer, at et Forslag som dette, naar der ikke sættes noget Nyt istedetfor, grundig vil ruinere al legemlig Uddannelse for en Række af Aar, og jeg tvivler derfor ikke paa, at den nærværende høitærede Regjering vil modsætte sig et saadant Forslag. Jeg tvivler saameget mindre derpaa, som et af den nærværende Regjeringens Medlemmer, da denne Sag i forrige Session var til Forhandling, med Bestemthed udtalte sig derimod, yttrede sig omtrent i samme Aand, som jeg nu har udtalt mig. Men det skulde være mit Ønske, at det høitærede Thing vilde nægte Lovforslagets Overgang til anden Behandling.

J. Jensen: Skjøndt jeg oftere kunde have Anledning til at udtale mig om de foreliggende Sager, saa skeer det dog sjældent, ja, næsten aldrig, fordi jeg har en Følelse af, at det, de mindre Landboere udtale, kun har liden Indflydelse paa Sagernes Udfald (Stemmer: Na!); ja, jeg har Lov til at have Følelsen deraf, men jeg kan ikke ved denne Sags Behandling tilbageholde nogle Ytringer, især naar jeg hører, hvem det er, der saaledes holder paa Gymnastikundervisningens Bibeholdelse paa Landet. Her bliver saa ofte i denne Sag spurgt om de Sagkyndiges Mening, og det er fuldkommen rigtigt, at der bliver taget Hensyn dertil; men jeg vil spørge: Hvem er her virkelig de rette Sagkyndige? Ja, det ærede Medlem for Odense Amts 3die Valgfreds (Fallefen) har rigtignok indrømmet os Landboere en lille Smule Sagkundskab i denne Sag; men dersom de Herrer vidste, hvad Arbejde et Barn paa